

[Forsvarsministeren.]

gav anledning til, førte til en regeringsbeslutning om, at vi på det rådsmøde, som NATO afholdt i december i fjor, ville rejse spørgsmålet om disse drifts-, vedligeholdelses- og fornyelsesudgifter, der jo vil komme ikke alene for Danmark, men også for en række andre NATO-lande.

Det var aftalen, at jeg på regeringens vegne skulle rejse spørgsmålet i rådet, men inden jeg fik lejlighed dertil, fremsatte De Forenede Staters udenrigsminister, Foster Dulles, nogle udtalelser, som viste, at også De Forenede Staters regering var opmærksom på, at her var et stort problem for NATO-medlemmerne, ikke mindst for de små lande. Han fremsatte derfor nogle udtalelser, hvoraf det fremgik, at man ville søge at finde frem til en positiv løsning. Det vides ikke i dag, hvad denne kommer til at gå ud på, men det er klart, at når man skal overveje, hvordan det vil forme sig med udgifterne til militære foranstaltninger i tiden, der kommer, må man først og fremmest have rede på, hvad der er De Forenede Staters standpunkt.

Det radikale venstre har i samme forslag til tekstanmærkning foreslået, at forsvarsministeren bemyndiges til at nedsætte den militære tjenestetid, og i den anledning omtalte det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard tjenestetiden i Norge. Om tjenestetiden i almindelighed vil jeg gerne sige, at ingen har grund til at være i tvivl om, at 18 måneders tjenestetid i eet stræk er både en overordentlig stor byrde for landets ungdom og af en betragtelig indflydelse på vor produktion. Ingen kan derfor være interesseret i at opretholde denne tjenestetid, dersom det ikke er bydende nødvendigt, men tinget kender grundene til, at spørgsmålet om 18 måneders tjenestetid blev rejst, og at den blev gennemført i meget betydeligt omfang, idet jeg dog gør opmærksom på, at der indenfor flåden kun er 15 måneders tjenestetid.

Efter de forhandlinger, der er ført i Norge, er der herhjemme opstået den misforståelse, at tjenestetiden i Norge kommer til at ud-

gøre en mindre byrde for de værnepligtige end her i Danmark. Stillingen er imidlertid anderledes. Her i landet er der en uafbrudt tjenestetid på 18 måneder for en væsentlig part af de værnepligtige, mens der i Norge er en uafbrudt tjenestetid på 16 måneder. Men hvis man vil opgøre hele tjenestetidsbyrden, må man naturligvis også tage den tid i betragtning, der skal ofres på repetitionsøvelser. I Danmark kan der i henhold til gældende lov udover de 18 måneder foretages indkaldelse af værnepligtige til ialt 60 dages repetitionsøvelser. Den siddende regering, og det vil i praksis sige den siddende forsvarsminister, kan skønne over, hvordan denne byrde på de 60 dage til repetitionsøvelser skal fordeles. Regeringen kan beslutte at dele den i to indkaldelser, hver på 1 måned; den kan også benytte anden fremgangsmåde, men det korte af det lange er, at den samlede tjenestetid for de danske værnepligtige udgør 20 måneder. Det gør den også i Norge, men på en langt mere ubehagelig måde for de værnepligtige end i Danmark. I Norge får de værnepligtige nu 16 måneders uafbrudt tjenestetid, men derudover skal de indkaldes til 4 repetitionsøvelser à 30 dage, og mellem hver indkaldelse skal der være 3 år, d. v. s. at der går 12 år, før de værnepligtige i Norge indkaldes til den sidste repetitionsøvelse på 30 dage.

I kraft af disse repetitionsøvelser på 4×30 dage bliver tjenestetiden ikke, som det har været publiceret her i landet, 16 måneder, nej, tjenestetiden bliver i Norge, som i Danmark, 20 måneder for de værnepligtige, men med den forskel — jeg gentager det — at man får repetitionsøvelserne i Norge med 3 års mellemrum, således at de værnepligtige efter at have stiftet hjem, efter at være blevet familieforsørgere, måske efter at deres børn er blevet ret store, skal ind til den sidste måneds repetitionsøvelse. Det er sandheden om tjenestetidsproblemet, som det stiller sig i dag i Norge, og som det stiller sig i Danmark. I begge lande er der 20 måneders tjenestetid.

Fra ordningen med de 18 måneders uaf-